

DOMOVINA

Iskaja 3, 5, in 23. dan vsakega meseca. — Depist naj se izpolni poljudni občutoma in sicer frankoma. — Napisal se ne vrata. — Za izdajstvo se plačuje vsakekrat po 10 kr. od gornjega vrsta. Volja za celo leto 2 gl., za pol leta 1 gl., za štiri leta 10 kr. Narodna naj se poljudi. Upravništvo „Domovina“ v Celju

Celjski obrtniki in naši Nemci.

Tako čudnega mesta menda ni v Avstriji, kakor je Celje. Par tisoč celjskih Nemcev, to je tisti, ki le pravijo, da so Nemci, kterih obteja pa so še bili Slovenci, hoče z največjo hroščatostjo vladati celjsko glavarstvo, da cel stari Stajer Sane togate škripajo so z zobmi, ko smo jim vsaki okrajni zastop, kteri tako naravno Slovenecem upada, kakor je naravno, da je dvakrat dve litri. Ker so se sami izmislili svojega naroda, hočejo, da moč, tudi vsak drug Slovenec storiti. Vendar ravno ti Nemci živijo samo ob slovenskem kruhu. Slovenci jim da zaščititi in gostiti, Slovenci kupuje v prodajalnici in Slovenci tisti tudi celjske rokodelce. Vkljub temu pa posebno vsako pečko, da lažjo Slovence pri vsaki priliki, svoje krstobojalce.

Je pač nekaj med trgovci in obrtniki politični mod, ki v vsi gorke tutajo za narodno stvar. Ti pa so vsičimno ne upajo na dan — in strahni pred nasprotitaki. Niče, kdor se poma prav tistih dvehih domskih razmer, ki ne prihajajo v javnost, ne vs, kako znajo nasprotitaki Slovenci v Celju strahovati.

Lep izgled smo sopot v zadnjih časih doživeli. Kakor znano se je pred kratkim ustanovilo obrtno društvo. To društvo sama nobenega političnega namena. Društvo se ne briga ali župan ali nekerman ali pa sam Wilhelm Oetza. Društvo je hotelo le po čisto mirnem potu skrbeti tiste slovenske rokodelce in druge obrtnike, ki se ne stranjajo svojega slovenskega jezika. Združili so se lahko podobevali v obrtnih postarjih, bi opozarjali javno mase, kakor občinski, okrajne zastop, določili in držali stvar za svoje koristi in bi morda kaj dosigli, kar posameznik človek ne

more doseči. Ali društvo je slovensko in zdaj je bil njegov v stroki malih zagrobnih Celjancov. Ti delajo nemir, občinski zastop hočejo podrediti, delajo fašističnega Neumanna v pravi podretri, Papina Raskin v kromo občinskega svetovalec in glave strasti, tako se jim je sanjalo.

In zdaj se je začel drugi kor. Kakor hitro so izvedeli za odobrnik občinskega društva zgrabili so drugo za drugo, lednemu so rekli, da ne bodo dali pri njem niklar več biti igralcev in svojih finančnih tek, drugemu so lagali, da ne bo nobenega podpisata več prihli na čerje celjskih policajev, kterim je še nekaj let delal trdnja obratna za celjsko kanonje in tretjemu so povedali, da ga bojo iz ale za silo vrgli. Poslali pa so jim na dom najprijaznejšega agitatorja, a kterim pameten človek, valed manega progovora, vs ne mara imeti pravit in obdržalo jim je. Ker so se lotili najprijaznejših pogovornih mod pripravilo so tri moča, da so napajali igraje, da niso nikdar bili pri obrtnem društvu in da na kolobnih prosijo odpuščanja in vs svoje grehe. In to pogumne igraje prisilavale so tem namika „vabitarca“ v delovni črkanj satelkana, kakor bi v Turkon hotela reči. Pogibali jih, posmali amo nosove vsem sovražnikom. Izrasla naselja! Traskilo je v slovenski taber in a največ bodeno na kolena popadali vsi slovenski strazji, Celjarski lid. Kakor hitro bodo sveta jena lakavava strasala obšla.

No potokajte! Naši obrtniki mo se vsi figamotje. Zato pa so se jih lotili kaj v samikih, in ponoma sta lahko krojaj Josif Hofbauer in čerje Stefan Strask. Namika „vaba“ jima je kakor čt vredni članek povestila. Mi samo vedno mod, da so ti naši nasprotitaki v vsaj svoji hrabrostnosti in zagrnjenosti stvoji To pot pa

amo res pričakovali, da se bojo nekteri od njih tje proti čerjevi odpejali in tam nekotiko postaj pod Glavarom izstopili.

Je vse to smiselne razborjenosti pa povzemanemo znano nekaj doberih namiki. Prvit si bodemo zapomnili, da Slovenci od tek mod nemo pridobiti niklar nobene pravitnosti. Mi smo podobni tistemu janzetu, ki je daleč doli v potoku stalo in je vendar vodo kalilo volka, ki je staj pri levcu, ker je na tako hotelo. In janzet se je dalo od volka nartgati. Mi pa so ne bodemo dali. Sami smo krivi, da smo tako daleč prihli. Kriva je tista golobja natura naša. To se moramo otresti.

Slovenskim obrtnikom v Celju pa ključno: bodite modre in se bodite nametniki tek zagrnjenih nasprotitakov volhi! Ako ti danes ne da več čerjev namiki, verjamaj, da bodel v kratkem imel več dela, nego prej. Dijo nam v ta ostadni boj za krak in vsi ga bomo sprejeli. Ne homo ga končati se svojo modro, vemo da nam bo pomagala slovenska občina.

Zato zaključimo v drugi vrsti slovenskim doborikom, posmetnikom in drugim narodnjakom, ki nisojo svoj denar v Celje: Zdravite se vendar le enkrat! Ne nosite denarja tajnom, ki z namiki ljudem tako ravnaajo. Nismo je v vseh strokih dosti kakšterence, pa skrbli homo le povredni sanjo. Ti pa, ki se hitejaj narodnega moda in pridet v Celje, ako imaj kaj krpiti, vpračaj najprej za slov. trgovca, ako imaj dati namika obrtniki: povredi, če je član obrtnega društva.

Slovenski smo mal narod. Ali če hočemo temo vkrp stati, dovedelo podpisati samo slovenske mod, potem bo tacin namim zasluževalom, kakor so namiki Celjani, kmalo vna občina. Poner tadaj rodiljaki!

LISTEK.

Deset milijonov.

Novica, spisal Marica Juhar. Poslovanje D. H.

(Daje)

Robertson je pri vrstih tovarnika ropet došel, potipal ga se vemo in vspehajoje rekli: „Nikdar ni bil omenjal, da tudi ljubil deno Turcajo.“

Viljama namočaj se mu je prav tako presmetano: „Človek vendar ne more vsake skrivnosti občetati na vsiki svem.“

„Naj je tako“, pritrli mu Robertson; dometil se ja, da ima tudi skrivnost, klere na malih sikomera navozarati na nos. Skrivnost, namiki ja nasmetl, klere mu je deno Turcajo pri občini polkoptala na slo, da bo vsaka tatpaga na zvepaga sveta, ki j bo prisnel vseh deset milijonov.“

Od protosvetnega naklada skrivna ga otkon jagnjo sta vna ob skopaj klere dvapet tisoč dolarjev a vsaki. Več nasmetl ni bilo kovravnega denarja najti v sodih. Za ta denar sklenila sta najprej kupiti ladjo kabana trgovca in Ri-di Jansera. Za dvanaest tisoč dolarjev doblila se bo še prvaj čudna ladnja. Tri tisoč sta odložila na nabor potrebnih pomočnikov in pa kar bo pa, troha na ladji. Vse jma je laho, kakor sta si

le lahala. Ker pa je bilo vse dogano, jo je pa listek ladje a ladjo vred pobrali, a ga nista videla nikdar več.

Stav je vendarle v resnici buchen; niti tat tava ne prisnana temveč ga okra, če ga je more!

Imela sta le še kako tisoč gostine, vsako prmanjo, da bi smela misliti a nakup nove ladje. Traba je bilo turaj misliti a konje potovanje proti Sjajgom. V luki stala je sidrarna ladja, ki je vnila kanonjara v Novo Kandišo. Z njeno kapitanoem sprizanjila sta se; ta je vsi do Sidjaga a selaj. Vta sta bila vrtoma naklada skrivniti sta vsaj ladje, toda široko mosedajevje daleč od njega. V Sidjago bi prav mogoče „potokajev“, kar pa si čudnjaki Angliji so vrtli svoje tatove in ropanje Sam. Mal tami ort se je Robertson svedočilo oči in prav kmalo je našel, denar je našel. Našel; bil nekaj prednjih tatov a kterim je nakup postaviti se nika ladje, ki obdajajo ni imela nikakega stranknika. Spojal bi jo bil, da bi nede pomočnik rudarstvo zapustilo zvepaga nakla in — prepredilo. Prijeli so ga a Viljama vna poslali v Robertson. Ti sta morda hotela selet.

V največji revščini dospela sta v svo nastanec le bolj revna doblila. Denar jma je pol

in posmetnika desetih milijonov nista imela niti tolikaj, da bi si bila mogla plačati ladjico in se so svoji volji odpejali, hamor bi se jma bilo ljubilo.

Otrapan krotaj je nekoga vedra Robertsona na nabereji gori in doli, kar ga doborobroditel in doborogvoj mogel modotek zagovori.

„Kakaj pa tako izdati, gospod?“

Robertson si je dober ogledal modotakarja, preden mu je odgovoril. Na kolotaj namozneno in oguljeno sukajo videti je bilo nekaj svetelnega vsplajaja, in česar se je dalo spoznati, da je mod kapitana kake moške ladje.

„O slaga Van, kapitan, pravi po tej preslednji Robertson, kajli kar h knali se mu je povredilo v glavi, da bi bil to-le prvaj mod, kakršnega lile.“

„Kaj bi se bil izdatel? Vi na mojem mestu bi bili še odrazaj v smerj. Če Vas po rudarstvu modli po mojih vrtah, podjura se kama na poltifik vna in ve bodete vredni. Če daste pa na gang, hova se pa še koljo pomodni.“

Splošno pravil je doblil modil, da nso kapitan Thomson pravilo; ob smem pa je lastnik jaha turah in nika ladjica, v kateroj so vsi na bog mordaški in mod. S tem se vsi, selaj pa je vsako leto dena na stran a stran leta. Dobljika je na leto pot do šeststo dolarjev.

Coljake novice.

Obšni zbor. „Kat. potrpinova društva“ v Celju bodo v nedeljo 16. t. m. ob 3 uri popoldne, v gostini „pri belom vohu“ (Kocner) v vrtni sobi, vajevali. Vajevali: Nagovor predstavnika ml. g. opata F. Ograjca, Volter odzora. Razni naravni, Tumbola, Friska, Prota zabava. — Vajbo se vsi 6. študi društva, družje tudi prvoletni mladinci, da se močnopravno vijejo.

Volter odzora obč. bolnišnice blaginje celjske je vedno ni razpisana. (Ozora sploh vedno ni, kar se je sicer vedno vedno odobrniki, med drugim tudi predstavniki. Drugo poteklo bodo še druga dela, a pri nas se ne gane. Zakaj to? Zbogina ima priti v slovensko državo in to je zadnja vama. Čudimo se le, da druge občine ne posejajo trasa, kar kaj tacega je razariti tudi za Celje je normalno.)

Posajilica v Celju. Kakor razbrali sklepajo kajbo, je dolovanje „Posajilica“ v leto 1892 zopet silno napredovalo. Prometa je bilo leta 1892 1.243.000 gld. 61 kr. toraj za 498.180 gld. 94 kr. več kot leta 1891. Leta 1892 pristopilo je 267 novih združnikov in vplačalo dolžev gld. 2517.— ustopilo je 79 združnikov in vplačalo dolžev gld. 654.— Zadržnikov se je tedaj pomnožilo za 208 in vplačali dolžev za gld. 1903.— Leta 1891 je bilo 2165 združnikov, kateri so imeli v dolžev gld. 30531.— koncem leta 1892 je bilo tedaj 2571 združnikov in gld. 32218.— vplačani dolžev. Iznajšni vlog je leta 1892 vplačilo 1563 vlagatelj 2004krat gld. 52483727 vplačilo pa 1276 vlagatelj v si stor dalama 1246 in poplačano 198krat gld. 37072927 tedaj se je več vplačilo za gld. 15411136. Kapitalno-varnostne obresti leta 1892 znašajo gld. 2963408 in hranilne vloge koncem leta 1891 so znašale gld. 71306580 tedaj je stanje hranilnih vlog koncem leta 1892 gld. 89598283 ob 1678 vlagatelj. Posojil se je leta 1892 vplačalo 425 združnikov gld. 18197401 vrnilo pa je 1892 dolžnikov gld. 8620754 tedaj se je več izposojilo gld. 9566647. Stanje posojil koncem leta 1891 gld. 60060894 toraj stanje koncem leta 1892 gld. 70073021 danj 2140 združnikov. Vrednostnih listin (Effekten) se je tokom leta 1892 nakupilo za gld. 81405.— prodalo pa za gld. 1019.— toraj več nakupilo za gld. 80830.— Stanje vrednosti latin koncem leta 1891 gld. 30140.— Kurza razlika (dolžev) leta 1892 gld. 700.— toraj stanje vrednostnih latin koncem leta 1892 gld. 101670.— Koncem leta 1891 je bilo v raznih denarnih za vodih prodano znalošnega denarja gld. 10314830. Tokom leta 1892 se je na novo nakupilo gld. 1293949. Nevrstnjega, torej kapitalno-varnostne obresti od tega za leto 1892 znašajo gld. 331490 vknj gld. 25955798. Ker se je za celna leta 1892 od tega denarja gld. 14212972 vplačilo, tako znaša stanje znalošnega denarja koncem leta 1892 gld. 9873197. Stanje upravnega premoženja se je leta 1892 pomnožilo za gld.

1032145 in znaša koncem leta 1892 gld. 997389 09. Čisti dohodek leta 1892 znaša gld. 1232953. Vrednost današnjega obzora zora ima se od obzora dolžev oddati. Zadržnikom, kateri niso ob enem dolžniki od njih dolžev 3/4, dividende gld. 61923. Pomnoženost odmah nalagiva 5/4, redne nagrade gld. 42627 in izredne nagrade gld. 300.— Nagrada tekni gld. 250.— in naložnje podpore in si stor. Ispiski kuhinji v Celju gld. 500.— „Kataložniki“ podporno društvo v Celju“ gld. 150.— Družava sv. Cirila in Metoda gld. 50.— Podpiralni odzori vseobšinskih v Gradcu 50.— vknj gld. 234452. Ostanek študentske dolžev po gld. 104101 pridene so posodi razni. Posoda razreda prvoletnih let znaša gld. 4460413 tedaj koncem leta 1892 gld. 5419816. Posoda razreda znaša gld. 6000.— tedaj odzori vsake razred skupaj gld. 6018916.

Občeslovensko obrtno društvo pa krivec J. Zvečan. Če Slovci ne drži dana besede, pravimo mu, da je ipak moč. Vendar slabi kot in je tudi, kateri z lažjo in obkroženjem bolje zakrta dejanje, katero je storil. Tako razna berev J. Zvečan v Celju. Sam je bil zagovorni sodarstva predstavnika D. Herbarja (kar ta v prvo potrdi) za vpažen v občeslovensko obrtno društvo. Sam podpisal pristopni list društva. Sam bil navadni pri zborovanju. A vse to hote vstati, kar je prezelo moč, da bi zagovoril svoje početje nasproti nemščarjem. Hotel je igrati svojega slova, pa se mu ni poročilo. Za tako dejanje, mi stano: besedi, da bi jih primerno ovestili. Rečeno je: Slovenski občinski! bodite vi možni in storite svoje dolžnost. To boje naj bolje plačilo: Svopi k svojini!

(Pobalnost.) Nek zlikovec dovolil si je vzklončeno prazniko zabavo, da je po noči na makasu s črnim hiše, v kateri se nahaja tiskarna D. Herbarja. No tuma se v Celju ni ravno dovolj, kar ni provokator. A kar nas hali in proti čemu javno protestujemo, je periferna pisava in smišljajba „vahrta“, namreč, da je to storil močda kak Slovenec, le da bi imeli mi srečstvo proti nemščarji strani. Gospoda, tako podisti zmožen je le on, kateri je spisal dočimno notico. Slovenci se borimo za sveto stvar, nato pa se postojajoče le sredstva, katerih nam ni treba biti stran in jih zakrivati. — Najbolji dokaz vam bodo tudi spominski časaja Jofeta. Spomnjal se bodete gotovo še, kaj ste počeli takrat, da so slovenski dijaki po sedmih tednih in je preiskava pokazala, hdo so bili tiisti storitelji — celjski stopaši. — Ne smerte drugih po sebi.

(Kamot talerrednega društva „Celjski Saha“) dan 9. t. m. obšli se je, kakor je bilo pričakovati, prav stajno. Prihajali so prijatelji Školstva in mesta, kakor in bližnjih trgov v tako močnopravno število, da je bila precej prostorna dvorana hotela „pri belom vohu“ — pri tem omozo ur do zadnjega prostora napolnjena. — Vse točke vnapreda sprejete so bile s velikim navdušenjem. — Društveni tamburški zbor,

kateri je bil osnovan leta meseca decembra, leta 1892, nudi je svoje naloge prav dobro in je moral vse točko ponavljati. — Posledno dopadilo se je občinstvo „Vodnikina“ in „Kolo“ in opere „Tuhanski plemič“. — Tudi prvi „Celjski študentski“ nastopi so v velikim vpažen. V Fisterjevem zboru. „Oj z Bogom, ti planinski svet“ bila je vsem prilika dana, občinstvo potekano in izrednih glas slavnega baritonista gosp. dala. Bala Stover: Veliko veselje poročilo je haljivi terer: „Kmetja v pravil“ (gg Jerman, Stahar in Kapro). — Tamburškemu zboru „Celjskega Školstva“, kakor tudi pevskemu zboru „Celjskega študentskega zboru“ pod vodstvom gosp. dala. Alina Kapro se mora čestitati k prav lepemu vpažen, in je samo točilo, da se bi kmalo spet pridružil onakr vober in da bi nom bila še večkrat prilika dana, občinstvo napredke naših vrh tamburški in pevski.

(Gostilniškovih koncessiji) je v Celju Slovenci točko doliti. V gostilni „pri mestu Gradcu“ imajo je pokojni gospod Kemner koncessiji. Njegovi doliti prosil, so naj se tudi koncessiji dovolijo. Celjski magistrat pa je pristoje odtil, tek, da ni mogoče potrebe takaj za leto, dasiravno je v letu hili še nad 30 let krstina bila. Deležno razmislijovali je bilo drugo misli in je to krstno še manjšer dovolilo. Celjski magistrat res nima smela, kakda ima s Slovenci opraviti.

(Sodna krutih pristojnosti) je bilo obsejnih dan 18. t. m. pred okrajno sodiščem v Celju. Matja Videmšek, polten penastik in St. Janca pri Sotzaju, bil je zamudl leta 1892 od Jofeta Avberkeča in St. Vidja pri Sotzaju točen za 150 gld. Dasiravno je Matja Videmšek prevred, da ni stični tega dolga nase vrel, so vendar tri priče in Jofa Avberkeča pristigli, da se je on za to posejilo za pomoka postavljal in da je o točilo t. 1891 v St. Vid priča posni za novo posejilo. Matja Videmšek je bil na to obsejan, da mora plačati Jofeta Avberkeča vseh 150 gld. On pa je namazal Jofeta Avberkeča in njegovo priče svojjo kriva prisajo. Pri prvi občavnici pri občeslovenski sodišču v Celju je Jofa Avberkeča soper prijatelj nove priče, ki so po krivem so soper Videmškega pričinali. Ali po novih pričah se je na dan prišlo, da je Jofa Avberkeča vsih evroih 6 prič dovolilo, da mornjo po krivem: pričati in tako je bil on obsejan v ih mesecno jabo: njegove priče pa so dohile od 4—5 mesec jabo. Tako je zamudil potražala pravica, da je Matja Videmšek, ki je bil še 18 let občinski odbornik, postojatelj, njegovi nasprotniki za krivi pristojniki, ki so pomali točko zapoved: Ne prihajaj po krivem soper svojega blišnjega!

Spodnje-stajarske novice.

(Pravomočni pri 4. občinskih.) Č. g. Fr. Simonič, kaplan pri Sr. Benediktin, kaplan za vikarja v Maribor. Č. g. Fr. Cerjak, kaplan, gre in Ruš k Sr. Benediktin, v Ruš-ja priče 3. g. Ant. Cestnik iz Staroga trga.

V gostilni predstavljeni so Robertson kapitani, da je špekulanti in finančni, ki se poča z bierno in dilavno trgovino na delo. Na poslednjem potovanju zameli ga je za vihar pri Sandvichkih otocih, ki mu je razbil ladjo. Dvornjarnorik obšel mu je bilo otoko Najana, kjer ga je prepsati valovom in viharju. To naj bi se bilo. Ali na svoji ladji imel je tudi pedeset sodcev srebra, ktere je in razbil ladje le pravočasno spjal na otok in zakopal. Kolikor se je s njim namozar v ladji po močji podalo si niti jedni ni bil stitjeval; razven njega in Vilijansa, ki sta v slabotnem občinstvu sročno pripravala prof. Bobarova. Sedaj bi morala na vsak način po zaključ, ki je vreden bilo pridržati milijon. Če si kapitan Thomson v svojo vrojo ladjo oca prevzati prevoz, izplačala bi mu Robertson in Vilijansa za nagrado potetotič dolžar.

Motičko so se jelo od potetotič bliskati. Njuno je bilo vse potete dolžar jabo velikni, ako je pomnil, kolikim možniam pade, da je moral loke čez svoje potetotič, prave jih je sprejel skupaj. Sedaj se mu pa na tako lehek način ponuja tolikojni možniam. Prof. milijona dolžar, za ktere mu se bo več treba trpeti, kakor le roko stegniti po njih in reči: moj so!

Res je sicer, da je hi daleč po nje, toda kaj to? Kaho bi se bil motičko otvar se le zaključ, če bi bil videl, da je zlati, kar bo vosti! Še tiisti vohar podjal je Thomson pogodbo, v kterej je obšel s Robertsonom in Vilijansom za Najana podati se, ondi potetotič sedec nalohiti na delo in se kriplj, kaj je notri; vose to pa da bo odstopal v Rio di Janeiro, kjer bo od obeh po stonakev prejel v gotovni plačo potetotič dolžar.

Thomson dal je takoj svojo maloverčno skatilo v popravu; v razini, da abeje ladje mende v ondi hili ni bilo kajti, kakor je bila ravno njegova. Potem si je najal še dva zamorca na pomočnika, preskrbel si je potne lista za vseh pet na Marjanovo otoko, hamor je rekel, da grede po hamore in vse je bilo pripravljeno s odhod.

Ravno ladje so se je počasi potražala dalje. Vse ljudje dan niso imeli drugoga posla, nego povprašajti, kar se jim je potro sperti. Sedaj je tisti najzadnja stena, da je voda pihala na mrti, nekaj soper se je ondi odprla kak hujša, kateri je bilo treba zamaliti ladjo, če niso hoteli več potetotič. Vrti so se jim izgelo, kakor pajčevina in so jih morali tudi kar spreti vosti.

Še si bilo videti mlajer otoka in vse to

bili tudi s števem pri kraj. Strb za to prevred je kapitan vasa, ki je pred odhodom obšel vse nadozi vseh s soper. Robertson se je pri tej priliki nekaj naučil, kar se mu poprej niti sanjalo ni, če tudi je bil silno stikun mornar. Seznanil se je namreč s načinom, kako si je Thomson znal števta preskrbeli. Pri vsaki ladji, ktere so srečali, stisnil je močir kapico pod pazduho in mlo posol, naj mu prepripte v bogajno nekotilo števta, dal sveti roki monihk prav omo, pa nam s števem škrti. Vaska ladja se ga je vanila, ta mu je dala sodček sladke vode, druga sodček prepogona. „Bog vam verni stokrat“!

Tako so se vosti od ladje do ladje. V razini kapitan vasa, na svojo potete se sjejo, da se bo števil vse sperti. Robertsonu pa vendar le-ti našin so števil škrti ni bil prav nič vendar in tako, bo se prišli v stitjeval, kakaj je, da bo odšel na dalje škrti so s štev.

Vosti so se vosti namazali greda in skatitani otoki, kjer si bilo pod mlino Bogov prav nič dobiti. Le kadar so do kakoga bojnega otoka prišli, škrti so se Robertsonu, da je zakopal nekotilo kokoznih orvarov za vsi drugih kapitan pri zamorih. Nevarno vam je bilo to delo, kajti povred je bil v smrti nezavestni. (Dajta pok.)

(Imenovanje) Gledop o kr. okr. sodnih

Wenger v Gorjanskem imenovan je svetnikom

tajnikom pri sod. sodišču v Ljubljani. — Častitavo!

(Delalni zbor štajerski.) Delalni zbor graf Wurmbraun otvoril je prvo sejo s primerim nagovorom. — Del. odbor delovanje je razvidno iz podatnega poročila, a tudi za letnoje naslednje je izdelal več važnih predlog. tako o Raiffeisenovih posojilnicah in o statističnem oddelku pri del. odboru, ki bo proučil material za razširitev nekaterih važnih vprašanj, kakor so: proskrivovanje domovnih posov, ob. stranskih, prenehanje domovnega nakosa inč. Delalni odbor bova tudi gospodarke stroke in za prometne naprave, to je, za javne ceste in za lokalne telecome. Praga je Počovan v Koprivo je že gotova in isto tako naka druga, vrt tega pa se delajo priprave, za naklone nove prope (svoj gnosti od Spodnjega Dravnoga do Volenja, od Grobelna do Kravatnega in od Polade v Kamnik) tako, da bo v kratkem štajerska inela več potrebna kolonizacijska zveza, kar lojalno pospevala gospodariki in kulturni napredek detele. — Zbornica odskazala je na predložene predloge detičnih odskoz in ko je še pod. Mirov utemeljil svoj predlog o podpori po gnosti odskoznim prvotim, oem nekaterih nemških delov, zaključila se je seja. Za vinarstvo zadeve volji se bodo poseben odsek. — Sprememba kolonizacijska zakona se menda tudi ne bodo predložila. — Dala in projekta — slasti še bodo v narodno zadevo načel segali — bodo inela dosti zbor, kajli predloženi mu je 25 predlogov. Za pomazarstvo posojilnic (toda ne vemo, če misljo tudi na slovenske za vadoje predloga delalni odbor 100.000 gld. polpore — menda brezobsestnih posojil.

(Promemba pri učiteljskih.) Nadložila sta imenovan gg. A. Vankmüller pri sv. Duhu v Halozah in V. Stoklasa pri Sv. Anžlažu v Leokovem, učiteljem g. A. Kokovič v Poljskani, učiteljsko za gospika A. Sornc v Slov. Bistrici in za učiteljsko robnih del gospika B. Kustrca v Pilschcu.

(Smešnica v slovenskih letih na štajerskem.) In letnega poročila del. kolonizacijske zveze štajerskega je vidno, da je v 20 letnih okrajih na Spodnjem štajerskem 262 ljudskih kol. dve „slovenski“ ljudski kol. pa sta se v večiniroma nemških okrajih Anžlažu in Mureck. V 50 letih se počelje smikati in slovensko. — V več drugih pa je malo potrebna smešnica učil predmet v večji ali manjši meri.

(V Štariču) so vneli igjenno viliko mladincev v vojsko pri letonjem naboru.

(Družba »Edinost« v Vejniki.) Bode smela dne 28. t. m. svoj občni zbor v gornji pri g. gospode Karlu Vrošnjaku. Na program je obzorožanje, pri ktemu bodo govorili slavistni gver gospod predsednik, petje vejnških in celjskih pover in zanimiva vnosilnja »zapjev«. Gotovo bodo to lep narodni dan za Vejnki in prikranje se od vseh strani obilno odobelo.

(In Bravci.) (Pevsko društvo.) Visoko o. kr. zamenjalstvo v Gradcu je z odskoz z dne 14. aprila 1903, št. 5208 pravila pevsko društvo v Bravcovah potrdilo in dne 9. aprila 1903 so bili pri obnavljanju shorovanja vrnili slednji gospode v odbor. Predsednik Fran Šper, podpredsednik Josip Pauer, tajnik in kapetnik Vinko Rožnik, donosarji Fran Počnik, obohrnika Ivan Stojan in Fran Rožnik, namosilca Fran Ivan Stojan in Anton Dabani.

(Ritni sodni.) In Trivovlj, kjer so o tolikih novejših žid. poročila so nam, da se je nepet delavce pomosilci. Dva brata z imenom Gita, doma biva Vidna, sta nekaj dni pred pramiški doma poročala, da prideta veselo in rala doma na svetke. Toda se usti da je starjšega brata „hmet“ tako nezgodno v senca zadeli, da je bil v petih minutah mrtev.

(Vabilo k letnemu shorovanju.) »Čestitjevi Rudoforova sadnjepojna društva na Spodnji Štajer« dne 30. aprila t. l. ob pol štirih popoldne pri »Čestnom Joletu« v Šp. Jurju ob jšk. del. Dnem red. I. Lotno poročilo predsednika, Z. Predvajanje potovskega učitelja g. J. Balota o trolezi, Z. Kani nasveti, K. obični sledilci vabi odbor.

(Vabilo) na tombolo in pisni vesnik kjeje privoli »Narodna študentska zveza« na kratko št. Imperativni pogodbeno v nedeljo dne 18. aprila t. l. v Sentakovem gostilni, so sledovin vpadolno: I. del tombole vrti se ob pol 4. uri popoldne na prostem otromu v spodnjih prostora Sentakove gostilne. II. del tombole in pisni vesnik pa je ob 7. uri zvečer v čitalniški prostora z vstopnino za vsako 50 kr. Svira iznajti skla godlja. I. p. dne naj blagovoljni priti v pripravi obisti. Čitalniški odbor.

(Pobuda) od letskih gospod je dobil g. učitelj Kranjec v Hofah za vpeni podnik nekaterih gluhonemih otrok odskoz kole.

(V krajni svetop. gospodarski) so in skupino trgov. bili izvoljeni sledovi: v Mottji g. Alojz Goršar, g. Fran Goršar, g. J. Škraba in g. Murko Lipold; in Sečici: g. Anton Jeraj, g. Anton Turjak; in Jakob Stojke; na Ljubljani: g. J. Juvan in g. J. Zeman; v Gorjanskem: g. Ivan Ivan.

(Družba.) Slavno vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je podarilo pred kratkim čepce bralnim društvu v Veržaji 500 raznih, lepo vezanih knjig. Zato blagodalno darilo izkazuje zgrezi omajeno društvu prijetno zahvalo.

Odbor.

(Prih. lastnika) so prišlo v kraje ob Savi na velikonočno nedeljo.

(V Štariču na Pomurju) so bode po družbi obično zidanje nove kole dne 27. t. m. izkrena čena je 10.500 gld.

(V Koprivo) je razpisana služba delobna Rudoforova in plačo 800 gld. do 30. t. m. Prihodje se poljšajo delobnima odbor v Gradcu.

(Ritni učiteljski društvo) se je pri svojem zadnjem shodu na Vidnu posvetovalo o potrebi učiteljskega zbornice in o pralnji za urejanje učiteljskih list.

(Gorlji) je v stranski trgovca Matajca v Pilschcu, škoda je bilo 1000 gld.

(V Starosnem.) Ljudje sv. Andreja v Lenkovi pri Ptuj, streljajo in topolje o velikonočnih praznikih z dovoljenjem od. predložilstva. Letos na velikonočno nedeljo najlji je last, sicer pod namostvom, topi, ki se pa vname ter razpoži in fantu smo rako zabi polščilno, na drugi raki pa prste odliga; bil je v toči a sv. zakramenti spreviden in takoj v bolnišnico v Ptuj odpeti. Pomenljivo pa je to, da je ta nemoščak letli dan še bolji v mesto Ptuj v jtru po strahni jrah.

(In Pilschcu.) Četna nedeljo je bila za naš trg in okolico žalostni dan. Kmalu po 8. uri zvečer, vzel se je opej na podstrehi kile gosp. Bostelca, takojšnjega gostilničarja, začelo je glas zvona biti, kar tako je bilo mogoče ljudem opej kmalu zapusti, da so prišli na pomoč. Prihitela je tudi pobarna branica iz Kopriva na pomoč, katero se je hitro obznela. A Merla, da jim je v najgubji sili brigalnica svojo službo odpovalila, morali so se popeljati nade domače tržke bolnišnico, katera je še do stara in obojlonjena, katero se pa prav mogočeno skanal, in le z njo smo rešili sraven stopelj konic, ko bi se nam bilo ta vnel, zgubljen bi bil lahko cel trg. Pogledno so stili prišli in sredi mlje skoro vse poročilo, le iz podstrehi ni bilo mogoče nob. rati, kade ima čer 2000 gld. bilje zavraven. Kako je opej nastal so se o. ni za gotovo vedeti. Zahvalo izročamo pogumopotržni branici, kakor tudi donosni srčnim moem. Mi pa prosimo: log nas varuj /čena in v člena opeja. Mončki.

(Od sv. Franiška Kaverčja.) Bil sem Vaš list od 5. t. m. št. 10. Čudil sem se aljoli članku, pisan iz Ljubljane, kateri kmalo; nake ferne cerkve opisuje, pa ob enem očrtuje in daje v cerkvi graja. Ta roman, kateri i tisti člank pisal je, kakor je le članka razvidno določeni in ime „romar“, katero si privlepi, sau prikuje, kar ravno vgrešno cerkve, a to, ne tako druge ne obzakuje. — Slov pa wu, kam po taro molli. Dovoljaj oganist oprta cerkveno svetlo v občno zadovoljstvo ferve in č. gosp. tajnika celih 33 let. Noheden naj se nad oganjenim oganjen in splošni neg ig. k. krakobozec. Petje je prišel gopji ravno o zmiselnost, a pomozjo iz kole inostepnih delket. Da z. o. zmet ne more naskrat izbrano petje dobi.

je razumljivo. Pujoje so pesni iz „Cecilije“, da te pesni ne upajajo dopisati, ni oganist zakrivil. Vrt farvor.

(V Mariboru) vatanovli so čitalničarji tambravski zbor. Čestitavo!

(Pogovor.) Vahel dopisje v Valcu omenjen letu z dne 25. marca, takoj se namozomna krasna klobučarica Antona Tabornjaka, proim za vnosjen sledovga popravka, skilčno je na /den 19. čitakovnega nakosa: Ni /es da naredi /akozaroga slova, katera krivica vsakega knjigovodnega gospoda Križo zadene ampak /es je, da je Tabornjki je nekaj let pjavoval in natojri ni vedl svoje službe na moju zadovoljstvo opravjal, in zaradi tega smo mi /agali, da ga bodev v kratkem iz službe del. Inljo je naravnost, da bi ga bil g. Križa molil, ampak istina je, da sta moj delovodja in g. Križa s otrom na njegov 30letno službo (med temi pa 23 let pod mojimi predniki g. K. Metkoviči nasledilci) in na njegovo mnogobojno obilno vs. ardetno poročila in skulstva, da bi jaz Tabornjaka v službi obdržal in da se je ta, kjer pjavovalje ni mogel poseliti, najhlet in strahu pred nasledilci obisti. — Dostavček: Natolmi smo ta poprvek, kar smo princimani k /em. Pa poslušaj amo drugo/ o /zmeti in nam se vrezajoje ali, kar smo pinali, kar delavci, ki so po 30 let na /ednem mestu ne postajajo lepe vroška pijanci, č. so bili poprej dobi.

Druga slovenske novice.

(Slovenska posojilnica 1903.) Od kreditnih posojilnic letje praz dobo posojilnic v Nišičvazi: ki je imela lani v strojem 3 upravam letu 83126 gld. prometa, 357 gld. čutaga dobitka in 642 gld. rezervnega fonda. — V vrsto velikih posojilnic spada ormoška slovenska posojilnica, ki je imela v strojem 17. upravam letu 422939 gld. prometa, 2367 gld. čutaga dobitka in 19121 gld. prihranjenega zaloga. — Skoro enaki donosi nared je v Štariču, ki je imel v strojem 19. upravam letu 254.668 gld. prometa, 600 gld. čutaga dobitka in 8629 gld. rezerve. — Berkštajnška posojilnica v Leokah, edina koroška posojilnica z omejenim posojitvom, je imela lani v strojem 7. upravam letu 151.847 gld. prometa in 633 gld. čutaga dobitka. Rezervnega fonda ima 2126 gld., ki se pa pri bilanci ni med paviri navedel, ampak posebej omenil. — Gorliška posojilnica je tudi še med svet postala svoj lanaki (3) mlčan, ki kade čer 120.000 gld. prometa, 2596 gld. čutaga dobitka in 4992 gld. prihranjenega zaloga. — Toli mala posojilnica nabrežinska so od leta do leta hči razvija. Prometa je imela v strojem 5. letu 7017 gld., dobitka 14 gld. in tudi nekaj rezerve. — 15 gld. — Dober temelj si je h. v strojem 1. letu postavila tržaška posojilnica, ki je imela 76726 gld. prometa, 150 gld. čutaga dobitka in le 144 gld. rezerve, katero so utje a pristopnino skulbi. — Med največje zvrste spada prva dolenska posojilnica v Metliki, ki je izkalanala doba čer 1 milijon prometa. — To pa radi tega, kar amata vado podljudanje za novo posojilo. Čutaga dobitka je imela lani 1.098 gld., rezerve pa 4099 gld. — Ta posojilnica daje laje odoblenim lani svojega dokaj delnine: ona po sejoje tudi nezden — proti 7000.

(Zveza slovenskih posojilnic) je vabila prolejo na krajniški delalni zbor za podporo radi pokrivanja stroškov pri nadzorovanju krajniških posojilnic; pogledovanje teh je urošiti tajniku kraške posojilnice g. ravateljcu I. Lapajni.

(Krajniški delalni zbor) se bode posvetoval o prenosni postave o razdelitvi skupnih namilje. Običajni zakon nakladla namreč delati prevel stroškov.

(Krajniški delalni odbor) je spomnil kolika vodstva, naj vpošnjaajo mladino k pokončevanju školjavnega vrststva.

(Krajniški delalni zbor) se bode po posvetoval o ustanovitvi prihodnje petenice kole za gluhonemih in slepe.

(Polpore vinarstvom.) Letava je dala krajnkomno dolobnoma otromu 750 gld. polpore, kar deli donosno pomolji vinarstvom, ki manjajo nove vinaroga. Koliki kmotajski področniki bode delo krajnoga branilca in lani namove skulni deset let po 2500 gld. polpore. Za napravo

tratin je je dovolil isti stroj 230 ght polpora, kolonati vinogradi čuli pa 143 ght. Tudi dele obilni so je svetl naklon 100 ght. Za trilo ameriško je prepustila grupa Hlobovar-jeva v Koliken za deset let temeljno primor-je.

(V Krikan) sanjejo mestno gradlo, tudi o zasnovi hokeja sodne svoje arizila in Me-landa ne nekatero narodne grupe arizila.

(Vodilje delne vlahe krajake), v dvorni stekati baron Heine je nadzoroval made in kole v Novem mestu.

(V št. Ruzpeta na Doloskem), v čisto slovenski obzini, imajo za trajno naloga grad-čaka, g. Dolzaja, ki je bilzen nemškata. Pre-iznil si je neki gospodični, naj rjezno je nekdanje občine? Kako mora med, ki za-stopa občin, kaj izklopnega zahtevati. Sice se pa omenjavati slovenski občini prav godi, kakaj volji taloga normalnega Slovaka za občinskega predstojnika.

(Zeleniški prapci) od Novoga mesta na Koroškem, Četoli de Samobora na Hrvatskem, bi naj neki lastnik radekoga ispejal, kajti tudi o sprednji kolonici de Samobora se je nekaj govori.

(Isoljevanje v Ameriko), se prepovedano, veki, kar kolonata silijo ljudje od nas proč. Tako je, je za št. po voliki noči -koki 30 ljudi in trena-rikke -tate pri Novem mestu, okoli 30 pa v kra-škoga polja. Krško okrajno glavstvo je letos izdelalo je 150 parnih batov za Ameriko, pa se be-veljno za nove ogledajo. Obšli Zolzenberka stopi-jaše hoke prazne videti obine izvidite v Ameriko.

(Kone za javljajo) bodo izpustili 24. aprila v Kostanjevici in 25. aprila na Ptoku.

(Povlečenje) tako imamo tako, da se je lasti velike škole za poljedela. Čeprav je to davno nitali sebi, vendar imamo neprenehno isto vreme. Ker je malo moče, so mora trava zelenati, silni ne morejo prav zati fita in dete-ja, sploh je vse zelenje in rastlinstvo radi silo v rasti orojano.

(Za pogodovanje Krasa) se je letos prav veljiko storilo. Zasledilo je vse poletno mlado kolonice pri Komnu, Trbiča ter med Dvabno in Postojno. Tudi pod Trnovskim gondom nad Sempsonem in Črničami so začeli enako misliti druge zasveti.

(Koroški politično in gospodarsko društvo v Celovcu) je imelo prav občino občinstvo od št. 3. t. m. Prišlo je nad 300 samo dohiti posed-nikov in volivcev. Gg. Gregor Einspieler, Veko-šnik Legat in Filip Haderjak razlagali so jim se-đanje politično stanje in drugo gospodarsko po-vedbo. — Zvečer istega dne pa se je vrnila Leo-vaša slavnost katero je privedlo katoliško-jezično društvo za šest 60letnega klovajanja japonska Leona XIII. in se je naj vse prikolovno-jezično izvedilo. Odšpnega občinstva se je vse trilo, bilo je gotovo nad 700 prisotnih, med njimi precej ljubi gostej in Stajerske in Kranjske. Vse udobelehne je očarali in navdušili slavnostni govornik prof. g. dr. Anton Medved in Mar-bera, ki je z glasilo, opjevito, uženo in pretre-jevo besedo opoval Nagazonno dolovanje ar-četa Leona XIII. Niti manj navdušeno ni zho-til njegov posejni odgovor, v kterem je polivali slovo komični. Stojencem in občudoval nesloga krajakih. Jako odlično so se tudi kanični-čenci slavnostnega povelja država „Lios“.

Vse spre se lepo zbrano in v častim glasilo tako točno in izrazno izvedilo, da so se tema-je kar čudili in pljoknali ni bilo konca na kraju. Gospica Riza Legatova je pokazala kakor vladno prej tudi sedaj nepot svoje spravnost za glas-jevo, g. Pil. Kandul je pa z radostim glasom navdušeno deklaroval pesem M. Opke in letok-ajnega Mohorjevega kolebajca v čast Leona XIII. Govorila sta se v pohvalo g. Vek. Legat in Ce-lovca in g. Ugar. Hrbhar in Čelja. Prosterna dvo-razna pri „Masarjevanu“ je bila jako lepa v-ja-peteviti kipom in v cvetlični okrajana ter bo-žasto navdušena.

(Zalotne koroške kolake razmere) prav do-ble opisa „Stadlerische Post“ v Mariboru. Za-lega prouminivna, pa za koroške Slovence pro-blevato opisa naj posnamemo, da je na slo-venščini delu Gorjana 84 tako imenovanih dvo-jezičnih št. 24 nezaknih št. in 4 razdeljeva v

slovenski in nemško-slovenski oddelki. Dvo-jezični so večinoma nemške, karavno bodje v nje le slovenski otroci. Na teh se slovenčina kot predmet niti ne uči, le na 30 letah je natorični jezik tudi predloži, toda le na koncu nauka, če to stariči želijo. Od učiteljev na slovenskih ko-lah jih je 46 Nemcev, ki slovensko čisto ni ne znajo, drugi pa le slabo. Na nemških 243 kolah so otroci skoro sami Slovenci, učitelji pa slo-vensko slabo znajo, 10 jih pa čisto ni ne zna.

— Učitelji so strahni nemškutaj, in slovenštine se naučujejo, otroci raje naučijo „Lindise Trottel“ — vsi so uklanjajo nemškemu „Luffersang“, ka-tema tendence nemci tudi vsi lekolni nezdrav-ni prijetjajo. To so lajše kot turške razmere.

(V Plajberg) na Koroškem je užitni požar velik del tega hrvalnega rudnikllega kraja. (Na Gorickem) je ljudsko kolovzo še prav dobro razvito in tudi letoko obiskovanje čelovito dobro urejeno. Kar je za posebno čudno, je to, da v glavno mesto samem je najdaljše obkova-jevanje, kajti tu skoro 1000 otrok ne hodi v šolo, in med temi je menda najprej slovenskih otrok, za katere mesto moče šole nimateviti.

(Naše glavno mesto na majo) (Goriška „Šola“ poročila po danjanskem „Vaterlandu“, da na Prinsenhorn, kjer je 350000 Slovencev, 200000 Italijanov in le 10000 Nemcev, slednje vsakog-lavno ne znajo slovenskega jezika, cesarski na-čelnik v Trstu, predsednik celjskega sodstva v Trstu, predsednik občinskih sodov v Trstu in v Gorici, vsi okrajni glavci, razvrateli sodjaki in v Trstu, v Gorici in Polju, itd. — Kako je pa na Stajerskem? Kako na Koroškem pri takih in-ovskih glavci? Enako slabo. Na Kranjskem je vsaj nekaj boljše, da se prva glavca vsaj slo-venštino znajo. Takaj pač velja hrvatški pregovor: — o rbi in njeni javi.

(Takovna pravda.) Vred gorickim poročam sodičem vrhlo se lo v kratkem cesarstvu o tohni prof. Daba-ka zoper „Sofe“. Slovenski listi imajo takih polja.

(Trdnje volite.) Slovenci v Trstu našeli so se letos posebno hrvalno ghati za bodočo volitve v mestni-dobni odbor. Laško si je mi-šlilo, kako so se dozdaj sestavljali volični izenki, samo da se je zmanjšalo število slo-venskih volivcev izpadenih je in voličnih klub-ov slovenskih volivcev, in je vohilo po gos-đu. Gregoriat 187 takih volivcev uprev. Po-rog reklamacij slovenskih volivcev stalo sta se odrednik Hrazner in g. Ivan Wannick lepo število reklamacij v imenu takovskih konser-vativcev. G. izumne je ušloli 291 reklamacij, g. Wannick pa 188. Poleg tega zahtevata reklamacija, da se zbrile nekateri voliči, odzno, da se prestavijo v jednoga razreda v drugi. Vstala pa je in se zohoto i. t. m. razprava mestni zastop in postavitvi viednega komisarja na čelo. Pet ko so bode volitve-sedaj drugače izpadlo, kakor si jih bile baloni. No, pa mora biti le mera polna li-čonaka pčevjenja. — Tudi pri nas v Celji bi ne škodovalo, če bi dobili kakaj viednega ko-misarja na čelo mestne uprave.

Druge avstrijske novice.

(Ker drobit) po l (°), kr) in dva vinarja (i kr), vbih zafale c. kr. darjavno izpovedati.

(V ožem delovnem oboru) bode ludo hudo vrolo, ko so se vse čelke stranke zadržale, da se bodo obkolno potegovala zoper krivice, ki se pade čelom v sodnikih in kolkih sudevacih. Za dežel čelke krona bodo zahtevali svoje naj-večje siliho.

(Ivskihi gimnaziji na Belki) bodo pre-stavili sosedne vas Sulač, kar je Madjarom, sedanjim upraviteljem Roke jako po volji, ker se-jejo tem „svetjem“ mestu ni hrvatkoga trpeti.

(Gorski Rusini) so se tudi našli ghati in skrbnosti shodo v narodne in cerkvene aršite.

(Na zagrebških vasilidih) je dovoljena stola za — medjarskino. Za pisane so dohiti torejviti krakovično paje.

(Zalotne izrase) čujemo iz ust medjarskih potopov. Eden, ki je ob onem vepak, se je obzato izjavil, da je v ston bil avstrijski vojak. Kaj bode našemu cesarju potprejivosti zanjakovi?

Ogled po širokem svetu.

(Slovenske romarje) bode predstavili pri avstrijski ar-četa v Linzu dne 15. t. m. nar-berški kaničniki dr. Napotnik.

(Dolzarski knosi) se je podal na hontovanje z velikim spretnostv.

(Oragora) bode prouminivo 400letnica, od kar se je v prvi tiskala cerkveno-slovenska knjiga v Craigu.

(V Šelji) so v sklicani narodni skupščini voliko omreževje; enakomerno stranke se sovra-žijo do smrti; vladna stranka bi si sile in proti-zakonito je zeda na kraju ostala.

(Italijanskemu kraljevskemu parju) gre fe-statist g. Zlatičar njemu poroko sam najzavred-nejšemu Rainer. To avstrijski no o dohrem prijetajevu naloga cesarja z lakim krajcem.

(Na Francoskem) se je ministarstvo od-ovedalo.

(V Rimu) se delajo velikanske priprave za srebrno poroko kraljevsko dvojice in storilo bi se, da mnogo več, da ni — sila v lepu, lemo-ju tujih gostov to svedla vnačaj največ zanimanja nemški cesar, a dolič ludo tudi zastopniki stro-vev tajih strovoev. Črnogorska krona bo za-stopal prevelikostodnik Danilo.

(Stari ministar Gladstone) se na Angli-kem nezimemo trudi, da bi dognal pravitvo po-štavo za toliko let bi prikrajšano lire. Nemški listi pa svedajo velikoga stravitvika.

Judje na Ruskem se morajo izseliti iz vseh delov ter nastaniti se le v dolobnem-omemsi ruske države, ako sploh iz ostati bodo.

(Punomskoje klanali) delo se lede od strani Francozov vendar nalajevajo, ker je vieda kolonabne države, kateri pripada panamska otina, a nova v prikrajpanje dovolila.

(V Neapolskem) v daljnem svetlu in Anji je bil velik potres.

(V Avstriji) je naredila jedno velika kupčijaka banka dolenska stranka se v tem znanjem delu sveta, ki ga viedajo Angliči, kropsko gijlje, in kakor vse kate, utegne se Av-strijske stvarnice angličke navdušile tako otravti, kakor so bili te storili severni Amerikanci v Zjedinjnih državih.

Dopisi.

(Miklavškova hriba, 10 aprila. Viedne-
gospod urvednik, tako je: Moj tovarnik a staroga
grača ni niti ne znaša, ali beje rano toji
se, da bi mi ne delal zganje, uprev zato pa
tudi zdelimi moj radevni politika zlozne za-
mene. Vi, gospod urvednik, kakor tudi moj tova-
rik, ne siver ne poznata.

... a koder postita svota si,
Spisana mi glava in svet!

Oproščite, da sem tudi jaz zašel posmi kovati,
kakor moj tovarnik. A viedni dolovca žam res
v vnu, kaj mi je postelji. Pri belem dnevu se sedaj
niti iz brloga ne upam, da bi me kak celjaki
purgar ne opazil ter mi potem „v tihaj noči“
beloga s črnilom ne omenzali, zato pa voljo lupina
v matiji in pejes. Pa na saj tudi moj tovarnik baje
več tako bezi strah se potajkuje po okolavje
staroga grača, kajti siver bi gotovo zapazil
nekakšno mitniško napise, ter se potem le bolj
nezakonično napise, kakor ste se Vi v „Domovine“
poslednji številki. Ali pa mi morebiti zastrim
pogled velikana's, tik pod gradom v nelo kipe-
palca, ali kakor so jej „križniti“. Nekaj napi-
sala na pročelje „Giller Solomn-Stand“? Čelja je
be res? Da ste se pa Vi nad temi nemškimi
napisi tako zapazili, no morem si drugače to
mašiti, kakor da celjake zvedinile nisi prav
ne poznate; saj ko bi je poznali, gotovo bi se
je, vidi, kakor sem se je, vidi, jaz voličnostno
poslednjič na Miklavškova hriba vrta. Kar šepo-
tak me je po osebn, ko sem šel in razprijetih
celjaki mitro križate besede „gih nje voharita,
ber schon knuzen noch“? In od tega tematika
nostrope potajkuje, da bi skoro v krakom
lilla v Rakovski tiskarni „Frachingschnee“ celjake
nemške slovnice. Ko bi pa utegnili — celjake
ne bi se ogledjo pri „Celje“ — popajz liti
„svote Aufzage“, kupil bona pa to, da se tako
temeljitejo posušeno o krasnem tem jeziku, kar bi
gotovo tudi Van, gospod urvednik, ne škodovalo.